12.09.2015 г. / 11:18:46

Вяра

21.10 по еретическия, † 08 октомври по православния календар - Св. преподобна Таисия. Св. преподобна Пелагия

Житие на преподобната наша майка Пелагия († 457 г.)

Трябва винаги горещо да благодарим на Господа за това, че Той не желае смъртта на грешните, но дълготърпеливо очаква тяхното обръщане към праведния живот. Дивно събитие - пише дяконът на Илиополската църква Иаков - се случи в наши дни. Затова и аз ще ви разкажа за него, свети братя, та като четем с внимание, да получим голяма полза.

Светейшият архиепископ на Антиохия извика при себе си, във връзка с църковните нужди осем епископи от околните градове. Между тях беше и светият Божий човек, моят епископ Нон - мъж предивен, който по-преди беше най-строгият монах в Тавенския манастир. Заради своя добродетелен живот той беше взет от манастира и поставен за епископ. Нон дойде от Илиопол, като взе и мене със себе си. Когато епископите се събраха в църквата на светия мъченик Иулиан, те пожелаха да чуят поучение от Нон и седнаха всички при църковните двери. Нон веднага започна да

поучава, за полза и за спасение на слушащите. Всички благоговейно внимаваха в неговото свето учение. В това време една жена - езичница, известна в цяла Антиохия блудница, премина покрай църковните двери с голяма гордост, облечена в скъпи дрехи и украсена със злато, скъпоценни камъни и бисери. Придружаваха я множество девойки и юноши в красиви дрехи и със златни огърлици. Тя беше така прекрасна по лице, че светските юноши не можеха да се наситят от съзерцанието на нейната красота. Когато премина покрай нас, тя изпълни целия въздух с ароматно благоухание. Щом я видяха да върви така безсрамно, с непокрита глава и с голи рамене, епископите закриха очите си и тихо въздишайки, се отвърнаха, както подобава - от голям грях. А блаженият Нон съсредоточено и дълго я погледна, докато тя не се скри от очите ни, а после се обърна към епископите и каза:

- Нима не ви се понрави красотата на тази жена?

Те мълчаха. А Нон каза:

- Наистина, аз много научих от нея. Защото тази жена ще постави Господ на Своя страшен съд и чрез нея ще ни осъди. Как мислите, колко време е прекарала тя в своите покои, докато е миела, обличала и украсявала с различни средства своето тяло? Колко време е прекарала пред огледалото, като е полагала цялата си мисъл и грижа в това, да се яви по-красива от всички в очите на своите временни (смъртни) поклонници? А ние, които имаме Безсмъртен Жених на небесата, Когото ангелите с възхита съзерцават, не се грижим за украсяването на собствената си окаяна душа, осквернена, оголена и изпълнена със срамотии. Не се стараем да я омием със сълзите на покаянието и да я облечем в красотата на добродетелите, за да се яви тя благоугодна пред Божиите очи и да не бъде посрамена и отхвърлена по време на сватбената вечеря на Агнеца.

Като завърши поучението си, блаженият Нон отведе със себе си мене, многогрешния негов дякон, и ние влязохме в килията, която ни беше дадена при същата тази църква на свети Иулиан. Щом влезе в стаята си, моят епископ падна по очи на земята и като плачеше, започна да се моли:

- Господи Иисусе Христе! Прости и помилуй мен, грешния и недостойния! Грижите, които полага тая жена, за да украси тялото си, несравнимо превъзхождат всички мои грижи за окаяната ми душа. Тая жена, за да угоди на тленните си поклонници, показа толкова голямо старание в своето украсяване; а аз не се старая да бъда угоден на Тебе, моя Бог, но пребивавам в леност и небрежност. С какво лице да Те погледна? С какви слова да се оправдая пред Тебе? Горко на мен, грешния! Като предстоя пред Твоя свят олтар, аз не Ти принасям тази душевна красота, която Ти търсиш от мен. Тая жена в своята суета си е обещала да угажда на смъртните човеци, като се явява пред тях в такъв прекрасен вид и прави това, което си е обещала. А аз дадох обет да угаждам на Тебе, моя Бог, и излъгах поради моята леност. Аз съм гол, понеже не спазих Твоите заповеди. Не на своите дела се надявам, а на Твоето милосърдие, на което се уповавам да получа спасение!

Дълго зовеше така към Господа с плач свети Нон. Той се молеше също и за жената, казвайки:

- Господи! Не погубвай създанието на Своите ръце. Да не остане тази красота в разтление, във властта на бесовете. Но обърни я към Себе Си, за да се прослави в нея Твоето свято име! Защото за Тебе всичко е възможно.

След като измина този ден и нощта, след утренята (беше неделен ден) свети Нон ми каза:

- Брате Иаков, чуй какъв сън имах тази нощ. Стори ми се, че стоя в един от ъглите на светия олтар. И ето - докато се

извършваше службата, се яви някаква черна гълъбица, покрита с нечистота, която изпълни въздуха със смрад. Тя летеше около мене и аз не можех да понеса нейното зловоние. А когато дяконът произнесе: “Оглашени, излезте!”, гълъбицата отлетя и аз не я видях, докато не завърши Литургията. А след края на Литургията, когато излизахме от църквата, изведнъж тази нечиста гълъбица отново се яви и започна да лети около мен. Аз протегнах ръка, хванах я и я хвърлих във водата, която стои в църковния притвор. А във водата гълъбицата се уми от цялата си нечистота и излетя чиста и бяла като сняг, понесе се към висините и стана невидима.

След като ми разказа съня си, блаженият Нон ме взе със себе си и тръгна с останалите епископи към съборната църква, където принесоха приветствие на архиепископа и извършиха Божествена служба. След края на светата служба Антиохийският епископ предложи на блажения Нон да преподаде поучение на народа. Нон отвори уста и започна да поучава народа чрез силата на Божията Премъдрост, Която обитаваше в него. Неговите слова не се отличаваха с изисканата мъдрост на този свят, а бяха прости, вразумителни за всички и действени, понеже Светият Дух говореше чрез неговите уста. Той говори за Страшния съд и за бъдещото въздаяние на праведните и грешните. Всички присъстващи така се умилиха от думите му, че оросиха земята със своите сълзи.

Според промисъла на милостивия Бог се случи, че тази блудница, за която е нашето повествование и която преди това никога не бе влизала в църква и не беше си спомняла за своите грехове, в същото време минаваше покрай църквата и реши да влезе в нея. Щом чу поучението на свети Нон, тя се изпълни със страх Божий. Като размисли за своите грехове и узнала от поучението на свети Нон за вечната мъка, която я очаква заради тях, тя започна да изпада в отчаяние. Потоци от

сълзи се изливаха от очите ѝ и като се съкрушаваше сърдечно, тя не можеше да спре да плаче. След това тя каза на двама от слугите си:

- Почакайте тук и когато излезе този свят мъж, който поучаваше, вие тръгнете след него и узнайте къде живее. А после се върнете и ми кажете.

Слугите изпълниха нареждането и предадоха на господарката си, че светият мъж живее при църквата на светия мъченик Иулиан. Тогава тя незабавно написа следното писмо до блажения Нон:

“До светия Христов ученик - писмо от една грешница и ученичка на дявола. Аз чух за твоя Бог, че Той преклонил небесата и слязъл на земята не за праведниците, а за да спаси грешниците. Той дотолкова смирил Себе Си, че ядял заедно с митарите. Този, към Когото херувимите на небесата не смеят да погледнат, общувал с грешниците и беседвал с блудниците. Господарю мой! Ако ти - както чувам от християните - си истински раб на Христа, то тогава не отхвърляй мене, грешницата, която иска с твоята помощ да дойде при Спасителя на света и да види Неговото пресвето лице!”

След като прочете това писмо, свети Нон написа в отговор следното:

“Каквато и да си, Бог те познава цялата и вижда твоето намерение. Затова те моля: не изкушавай мене, недостойния. Аз съм грешен служител на Бога. А ако ти действително имаш добро желание да повярваш в моя Бог и да ме видиш, тогава знай, че заедно с мен тук са и други епископи. И така - ела и заедно с тях, ще видиш и мене. А насаме да се видиш с мен - не може.”

Щом получи и прочете писмото му, грешницата се изпълни с

голяма радост и бързо се запъти към църквата на свети Иулиан. Когато пристигна там, тя даде знак на блажения Нон. А той, като събра при себе си седемте други епископи, ѝ нареди да влезе. Когато влезе в събранието на светите епископи, тя с плач падна в нозете на свети Нон и промълви:

- Моля те, господарю мой, последвай примера на твоя учител - Господ Иисус Христос! Яви ми твоята милост и ме направи християнка! Аз съм море от грехове, господарю мой, бездна от беззакония! Но ти ме умий в Кръщението!

Всички присъстващи епископи и клирици се просълзиха, като видяха покаянието и вярата на блудницата. А блаженият едва можа да я накара да се повдигне от земята.

- Църковните правила - каза той - повеляват, да не се кръщава блудница, без тя да има поръчител, поради опасения, че е възможно тя да се върне обратно към блудния си живот.

Когато чу неговия отговор, тя отново се хвърли в нозете му, като ги обливаше със сълзите си и ги триеше със своите коси, както някога грешницата, за която се разказва в Евангелието, умила със сълзите си нозете на Христа.

- Ти ще отговаряш пред Бога за душата ми, ако не ме кръстиш! - говореше тя. - От твоите ръце да потърси Господ тогава душата ми и на теб да припише лукавите ми дела. А ако ме върнеш и не ме кръстиш, ти ще бъдеш виновникът за продължаването на блудния ми и нечист живот. Ако не ме избавиш сега от злите ми дела, аз ще се отвърна от твоя Бог и ще се поклоня на идолите. Ако не ме направиш сега невеста Христова и не ме доведеш при твоя Бог, тогава няма да имаш дял с Него и с Неговите светии!

Всички присъстващи, като чуха и видяха как тази блудница така силно се е възпламенила от любов към Бога, прославиха

Човеколюбеца Бог. Блаженият Нон незабавно изпрати мен, смирения Иаков, за да известя за всичко това архиепископа. Щом чу какво се е случило, архиепископът много се зарадва и ми каза:

- Отиди и кажи на епископа си: “Честни отче, теб е чакало това дело; защото аз добре те зная, че ти си уста Божия според словото Му: “ако извлечеш скъпоценно от нищожно, ще бъдеш като Моите уста”.

И като повика госпожа Романа, която беше първа църковна дякониса, я изпрати заедно с мене.

Когато се върнахме, заварихме Пелагия все още да лежи в нозете на блажения Нон, който едва можа да я накара да се повдигне. Той говореше:

- Стани, дъще, за да бъдеш огласена преди Кръщението.

Тя стана, а епископът каза:

- Изповядай най-напред греховете си.

Тя с плач отвърна:

- Ако започна да изследвам съвестта си, не ще намеря в себе си нито едно добро дело. Зная само, че греховете ми са по-многобройни и от морския пясък и че и морската вода не би била достатъчна, за да умие скверните ми дела. Но се надявам на твоя Бог, че Той ще облекчи тежкото бреме на моите беззакония и милостиво ще погледне към мене!

Епископът я попита:

- Как е твоето име?

А тя отговори:

- Родителите ми ме наричаха Пелагия, но антиохийските

граждани ме преименуваха на Маргарита поради блестящите и скъпоценни украшения, с които ме кичеха моите грехове.

След това епископът я огласи, кръсти я в името на Отца и Сина, и Светия Дух, помаза я с миро и я причасти с Пречистото и Животворящо Тяло и Кръв на нашия Господ Иисус Христос. Духовна майка на Пелагия стана дякониса Романа. След като я прие от купела на Кръщението, тя я отведе от църквата в помещенията за оглашените, тъй като и ние се намирахме там. Блажени Нон каза на останалите епископи:

- Да празнуваме, братя, и да се възрадваме заедно с ангелите Божии за това, че намерихме изгубената овца. Да вкусим храна с елей и вино за духовно утешение.

А когато всички дойдоха и седнаха на трапезата заедно с новопокръстената, бесът започна да крещи на всеослушание:

- Горко ми, горко, какво търпя аз от този бъбрив винопиец! О, зъл старик! Не ти ли бяха достатъчни тридесетте хиляди сарацини, които ти покръсти и отне от мене? Не ти ли стигаше Илиопол, който ти ми отне и предаде на твоя Бог? Някога той беше мой и всички, които живееха в него, ми се покланяха! А сега ти ми отне и последната ми надежда. И какво да правя сега, вироглави старче и измамнико? Не мога да понеса твоите уловки. Да бъде проклет денят, в който си се родил, зли старче! Потоците на твоите сълзи се изляха върху моето жилище и го направиха пусто.

Така ридаеше и викаше дяволът пред вратите на помещението, където бяхме ние, и всички, които присъстваха там, чуваха гласа му. А бесът се обърна към новопокръстената и каза:

- Какво правиш с мене, Пелагия? Ти подражаваш на Иуда.

Той, почетеният с апостолска слава и чест, предаде своя Господ, а ти направи същото това с мене.

Тогава епископът заповяда на Божията рабиня Пелагия да се огради с кръстния знак. А тя, като изобрази знака на Христовия кръст върху лицето си, каза на дявола:

- Да те прогони Иисус Христос, Който ме избавя от тебе!

Щом тя изрече това, дяволът начаса изчезна.

След два дни, докато Пелагия и нейната духовна майка Романа спяха, дяволът отново дойде при нея, разбуди я и започна да ѝ говори:

- Скъпа моя госпожо Маргарита, какво зло съм ти сторил? Не те ли обогатих със злато и сребро? Не те ли украсих със скъпоценни камъни, накити и дрехи? Моля те, кажи ми: каква скръб съм ти причинил? Каквото ми заповядаш, всичко незабавно ще изпълня. Само не ме оставяй и не ме прави за посмешище!

А Пелагия се оградила с кръстното знамение и отговорила:

- Моят Господ Иисус Христос, Който ме избави от твоите зъби и ме направи невеста в Своя небесен чертог, да те прогони от мене!

И начаса дяволът изчезна.

А Пелагия веднага събуди света Романа и казала:

- Помоли се за мен, майко моя, защото лукавият ме преследва!

Романа отговори:

- Дъще моя, не се страхувай от него, понеже той сега се бои и трепери и от твоята сянка.

На третия ден след кръщението си Пелагия извика при себе си един от слугите си и му каза:

- Отиди в дома ми и опиши всичкото злато, което се намира в моите ковчежета и всичките ми накити. А после донеси всичко тук.

Слугата отишъл и направил така, както му беше наредено.

Тогава блажената Пелагия извика светия епископ Нон и предаде в неговите ръце цялото си имущество с думите:

- Ето богатствата, с които ме обогати сатаната. Предавам ги в твоите святи ръце. Прави с тях, каквото поискаш, а аз трябва да търся съкровищата на моя Господ Иисус Христос.

Блаженият епископ Нон извика църковния иконом и в присъствието на всички му предаде съкровищата на Пелагия, като му каза:

- Заклевам те в името на Светата и Неразделна Троица - не внасяй нищо от това злато нито в епископския дом, нито в църквата Божия, нито в своя дом, нито в дома на когото и да било от клириците. Но раздай всичко със собствените си ръце на бедните, нищите и немощните, та това, което е събрано чрез зли дела, да бъде изразходвано за добро, и греховното богатство да стане богатство на правдата. А ако нарушиш тази клетва, да бъде анатема над твоя дом и да наследиш еднаква участ с тия, които викали: “разпни Го, разпни!”

Божията рабиня Пелагия не остави нищо от своето имущество, дори и за собственото си препитание, а получаваше храна от дяконисa Романа понеже се закле, никак да не се ползва от греховното богатство. Тя събра при себе си всички свои слуги и слугини и ги пусна на свобода, след като на всеки даде достатъчно сребро и злато.

- Аз ви освобождавам от временното робство - казала им тя, - а вие се постарайте да освободите себе си от робуването на суетния свят, който е изпълнен с грехове, та след като сме живели в този свят съвместно, да се сподобим да бъдем заедно и в блажения живот.

След като казала това, Пелагия пусна слугите си.

Когато настъпи осмият ден, в който, според обичая за новопокръстените, тя трябваше да свали бялата дреха, дадена ѝ при светото Кръщение (беше първият ден от седмицата), Пелагия станала рано, свалила белите дрехи и се облече във власеница. Като взе старата дреха на свети Нон, тя тайно от всички напусна Антиохия и оттогава никой не знаеше къде се намира. Дякониса Романа скърбеше и плачеше за нея. Но всезнаещият Бог откри на блажения Нон, че Пелагия е отишла в Иерусалим. Нон утешаваше така Романа:

- Не плачи, дъще моя, а се радвай. Защото Пелагия, подобно на Мария, "избра добрата част, която няма да ѝ се отнеме".

Немного дни след това архиепископът ни пусна да си вървим и ние се върнахме в Илиопол. След три години в мен се появи желание да отида в Иерусалим, за да се поклоня на светото възкресение на нашия Господ Иисус Христос. Помолих моя епископ, блажения Нон, да ме пусне да отида там. Когато ме изпращаше, той ми каза:

- Брате Иаков! Когато пристигнеш в светите места, потърси там един монах, когото наричат Пелагий. Той е евнух, много добродетелен, и от няколко години живее в доброволен затвор. След като го намериш, поговори с него и ще получиш голяма полза за себе си. Понеже той е истински Христов раб и монах, който е достигнал съвършенство.

А това Нон говореше за Божията рабиня Пелагия, която си

беше построила килия в околностите на Иерусалим - на Елеонската планина, където някога се е молил и нашият Господ - и пребиваваше затворена в нея, като живееше за Бога. Но това епископът не ми откри.

И така, аз заминах за светите места, там се поклоних на мястото, където е възкръснал нашият Господ Иисус Христос, и на Неговия честен Кръст, а на другия ден потърсих монаха на име Пелагий, както ми заповяда моят епископ. Намерих килията му на Елеонската планина. А тя беше заградена отвсякъде и нямаше врати. Видях на стената само едно малко прозорче, почуках на него и когато ми отвориха, аз видях Божията рабиня. Тя ме позна, но не каза пред мене коя е. А аз не я познах. Та и как бих могъл да позная тази, чиято голяма красота така бързо беше повяхнала, подобно на полски цвят. Очите ѝ бяха дълбоко хлътнали, а от суровото и постоянно въздържание се бяха разкрили костите на лицето ѝ. Всички в Иерусалим и околностите му я смятаха за евнух. Нито един човек не знаеше, че е жена, а и аз самият не знаех това, понеже моят епископ ми беше говорил за монах евнух и аз получих благословение от нея като от монах, тоест - от мъж.

Тя ми каза:

- Кажи ми, братко, ти не си ли Иаков, дяконът на блажения епископ Нон?

Аз се учудих извънредно на това, че тя и по име ме назова, а и позна в мене дякона на блажени Нон. Отвърнах:

- Да, господарю мой.

А тя ми каза:

- Кажи на твоя епископ да се помоли за мене, защото той наистина е свят мъж и Христов апостол. И тебе, братко мой - добави тя, - те моля, да се помолиш за мен.

След като изрече това, блажената затвори прозорчето и започна да пее третия час. Аз се помолих и си отидох. А виждането на ангелоподобната подвижница и сладостната беседа с нея бяха от голяма полза за мене.

След това се върнах в Иерусалим, обиколих различни манастири, посещавах братства, беседвах със свети мъже, приемах благословение от тях и получих голяма полза за душата си. А добрата слава на евнуха Пелагий беше достигнала до всички обители и примерът на неговия живот беше полезен за всички. Затова пожелах отново да отида при него и да се утеша с неговите душеполезни слова. Когато пристигнах до килията му, почуках на прозорчето и казах молитвата. Дръзнах дори да го назова по име, като казах:

- Отвори, отче Пелагие!

Но той не ми отговори.

Помислих, че се моли или си почива, и след като малко почаках, отново почуках и го помолих да ми отвори, но не получих никакъв отговор. Пак почаках известно време и после отново почуках. Три дни прекарах така до прозорчето, като през известни промеждутъци от време почуквах на него, тъй като имах силно желание да видя светото лице на Пелагий и да получа неговото благословение. Но не се чуваше никакъв глас. Тогава си казах:

- Или е излязъл от тая килия и в нея вече няма никой, или се е преставил.

Дръзнах да отворя прозорчето и видях, че Пелагий лежи мъртъв на земята. Ужасих се и ми стана много мъчно за това, че не се сподобих да получа неговото последно благословение. След като затворих прозорчето, се отправих за Иерусалим и известих живеещите там свети отци, че авва Пелагий -

евнухът, се е преставил. И начаса се разнесе по целия Иерусалим вестта за това, че свети Пелагий, духоносният монах, е починал в Господа. На погребението на неговото честно тяло се стекоха монасите от всички околни манастири, всички жители на Иерусалим и безбройно множество хора от Иерихон и от тази страна на Иордан.

Като разбиха прозорчето, направиха място, достатъчно, за да влезе един човек. След като влязоха през направения по този начин вход, благоговейни мъже изнесоха честното тяло. Дойде и Иерусалимският патриарх, придружен от множество други отци. Когато започнаха, според обреда, да помазват тялото с аромати, видяха, че починалият подвижник беше жена.

- Боже, Който дивно се прославяш в Своите светии! - просълзени възкликнаха тогава всички присъстващи. - Слава на Тебе! Защото Ти имаш на земята скрити и незнайни светии, не само сред мъжете, но и сред жените!

Пожелаха да запазят пред народа тайната на Пелагия, но не можаха, защото на Бога беше угодно да не остави скрита, а да яви и да прослави Своята рабиня. Събра се голямо множество народ; стекоха се тук и монахини от техните манастири, които носеха свещи и кандила, пееха псалми и църковни песнопения. Взеха честното и свято тяло на Пелагия, с подобаваща чест го внесоха в килията, където тя се беше подвизавала, и там я погребаха.

Такъв беше животът на бившата блудница, такова - обръщането на погиващата грешница, такива - нейните трудове и подвизи, с които тя угоди на Бога. Да даде нашият Господ Иисус Христос, заедно с нея, и ние да получим милост в Съдния ден! А на Него, заедно с Отца и Светия дух, въздаваме слава сега и всякога, и во веки веков! Амин.

Тропарь преподобной Пелагии

глас 8

В тебе мати известно спасеся, еже по образу:/ приймши бо крест, последовала еси Христу,/ и, деющи, учила еси презирати убо плоть, преходит бо,/ прилежати же о души, вещи безсмертней. / Темже и со Ангелы срадуется, преподобная Пелагие, дух твой.

Кондак преподобной Пелагии

глас 2

Тело твое постами изнуривши,/ бденными молитвами Творца умолила еси о деяниих твоих,/ яко да приимеши совершенное оставление,/ еже и обрела еси, мати, яве,/ путь покаяния показавши.

(Изнурила тялото си с пост, бдения и молитви, си умолявала Твореца за своите деяния, за да приемеш пълно опрощение, което и си получила, като си показала пътя на покаянието.)

Житие на преподобна Таисия (IV в.)

В Египетската страна живяла някога една развратна жена, която водела безсрамен и нечист живот. Тя имала дъщеря на име Таисия, която научила на същия живот, който и сама била навикнала да води. Отвела я в блудния дом и я отдала да служи на сатаната, за пагуба на много човешки души, които се прелъстявали от нейната красота. Защото Таисия била твърде прекрасна по своята външност и се прославила навсякъде с красотата на лицето си. Поради плътското си желание към Таисия мнозина донасяли злато

и сребро, блестящи и скъпи дрехи. Като прелъстявала своите поклонници, тя ги довеждала до такова разорение, че много от тях изгубвали заради нея имуществото си и изпадали в нищета, а други, като започвали заради нея вражда помежду си, проливали кръвта си пред прага на нейния дом.

Като чул за това, преподобният Пафнутий се облякъл в светски дрехи, взел една златна монета и влязъл в дома, където живеела Таисия. Щом я видял, той и дал монетата, все едно, че заплащал, като си дал вид, че иска да бъде заедно с нея. Таисия взела парите и му казала:

- Влез в стаята.

Пафнутий влязъл заедно с нея и видял едно постлано високо легло. Като седнал на него, той казал на Таисия:

- Няма ли друга стая, по-потайна, за да се затворим в нея и никой да не ни види?

Таисия отговорила:

- Има. Впрочем, ако ти се срамуваш от хората, то и в тази ще се скриеш от тях, тъй като вратите са затворени и никой няма да влезе и да узнае за нас. А ако се боиш от Бога, то няма място, където би могъл да се скриеш от Него, дори и под земята да се скриеш, и там Бог ще те види.

Като чул такива думи от нея, Пафнутий казал:

- Нима и ти знаеш за Бога?

Таисия отговорила:

- Зная и за Бога, и за блаженството на праведните, и за мъките на грешниците.

Тогава старецът казал:

- Ако ти знаеш за Бога и за бъдещото блаженство, и за мъките, защо тогава оскверняваш човеците и погуби вече толкова много души? Когато бъдеш осъдена в геената огнена, ти ще понесеш мъки не само за собствените си грехове, но и за тия, които си осквернила.

При тия негови думи Таисия с плач се хвърлила в нозете на стареца и възкликнала:

- Аз зная и това, че за съгрешилите има покаяние и за греховете - прошка. И се надявам по твоите молитви да се избавя от греховете и да получа милостта на Господа. Но моля те, почакай ме малко, само три часа; а после ще отида, където ми заповядаш, и каквото ми кажеш, ще го изпълня.

Старецът посочил мястото, където щял да я чака, и си тръгнал. Тогава Таисия събрала всичките си съкровища, които била придобила по пътя на разврата и чиято стойност стигала до четиристотин литри злато. Тя ги изнесла посред града и като разпалила огън, хвърлила всичко в него и пред целия народ го изгорила, като говорела:

- Елате всички, които сте грешили с мене, и вижте как изгарям това, което сте ми дали!

След като предала на огъня придобитото по нечист начин богатство, тя тръгнала към мястото, където я чакал Пафнутий. Старецът я завел в един девически манастир и като помолил да дадат неголяма килия, въвел в нея Таисия и я затворил там. А вратите на килията здраво зазидал и заковал, като оставил само едно малко прозорче, през което да може да подават на Таисия немного хляб и вода.

- Как ми заповядваш, отче, да се моля на Бога? - попитала Таисия свети Пафнутий.

- Ти си недостойна - отвърнал старецът - нито името

Господне да произнасяш, нито ръцете си да издигнеш към небето, защото устата ти са пълни със сквернота и ръцете ти са омърсени с нечистота. Изричай само, като често се обръщаш на изток: “Създателю мой, помилуй ме!”

И Таисия прекарала в този затвор три години, молейки се на Бога така, както я научил Пафнутий, и вкусвайки само неголямо количество хляб и вода, и то само по веднъж на ден.

След като изминали три години, преподобният Пафнутий, подбуждан от милост към нея, отишъл при великия Антоний, понеже желаел да узнае, дали Бог е простил на Таисия, или още не е.

Щом дошъл при стареца, той му разказал всичко за живота на Таисия. Свети Антоний повикал учениците си и наредил всеки от тях да се затвори в килията си и през цялата нощ да се моли на Бога, та Той да открие на някого от тях за Таисия, която се кае за своите грехове. Учениците изпълнили заповедта на своя отец и измолили това от Бога: Той дал откровение за нея на един от тях, на име Павел, когото наричали “Препростия”. Докато стоял на молитва през нощта, той видял във видение небесата отворени и един одър по средата, който бил богато постлан и сияел с небесна слава. Три девици с чудно светли лица стоели до него и го пазели, а върху него лежал венец.

При вида на това свети Павел попитал:

- Наистина, не за някого другиго са приготвени този одър и венец, освен за моя отец Антоний.

Тогава се чул глас към него:

- Не за Антоний е приготвено това, а за Таисия, бившата блудница.

Когато дошъл на себе си, Павел започнал да размишлява за видяното и щом настъпило урото, отишъл при блажените отци Антоний и Пафнутий и им разказал за своето видение. А те, като чули разказа му, прославили Бога, Който приема истински каещите се. Тогава свети Пафнутий отишъл в девическия манастир, където Таисия живеела в затвор. Той разбил вратата и поискал да я изведе оттам, но тя започнала да го умолява:

- Позволи ми, отче, да остана тук до смъртта си и да оплаквам греховете си, понеже са толкова много.

Старецът отговорил:

- Човеколюбецът Бог вече прие твоето покаяние и прости греховете ти. - А после я извел от затвора.

Тогава блажената Таисия казала:

- Повярвай ми, отче, че веднага, щом влязох в затвора, аз представих пред мислените си очи всичките си грехове и като си спомнях за тях, непрестанно плачех. Не са се отстранили всички мои зли дела от очите ми и досега, но стоят пред мене и ме ужасяват, защото заради тях аз ще бъда осъдена.

Петнадесет дни, след като излязла от завора, блажената Таисия се разболяла. Тя преболедувала три дена и с Божията благодат починала в мир. От одъра на болестта тя била пренесена на този одър, който видял, приготвен за нея на небето, Павел Препрости. Сега тя там се възхвалява заедно с преподобните и се радва во веки. Така грешницата и прелюбодейката ни изпревари в царството Божие.

По молитвите на света Таисия да не бъдем и ние лишени от Божието царство! Амин.

Тропарь преподобной Таисии Египетской

глас 8

В тебе, мати, известно спасеся еже по образу: приимши бо крест последовала еси Христу, и дающи учила еси презирати убо плоть, преходит бо: прилежати же о душе, вещи безсмертней: темже и со Ангелы срадуется, преподобная Таисие, дух твой.

Кондак преподобной Таисии Египетской

глас 2

За любовь Господню, преподобная, покоя желание возненавидела еси, пощением дух твой просветивши: крепко бо звери победила еси: но молитвами твоими противных шатание разори.

{{_LINK1_}}

buditeli.info © 2017